

Formanden:

Det er muligt, der er en sammenhæng med de punkter, der er til behandling i øjeblikket; jeg har bare en lille smule svært ved at se den.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg tager ordet for en kort bemærkning, fordi jeg stillede et konkret spørgsmål til skatteministeren. Jeg forstår, at skatteministeren ikke ønsker at besvare det, og det er selvfølgelig en ærlig sag; men det er lidt ejendommeligt, at skatteministeren, når han er til stede – han er dog den eneste minister, selv om samordningsministeren viste sig for et kort øjeblik siden, og det var hende, debatten drejede sig om – men jeg stillede et konkret spørgsmål, og det må være rimeligt, at skatteministeren afgiver et svar, for ellers må jeg sige, at vi må kalde ministeren i samråd i Skatteudvalget. Vi må have et svar på det spørgsmål, jeg stillede.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg svarer gerne på hr. Flemming Hansens spørgsmål, og jeg kommer også gerne i samråd, hvis der er ønske om det. Men jeg opfattede mere spørgsmålet som noget, der blev stillet for hr. Flemming Hansens egen skyld, også fordi hr. Flemming Hansen efterfølgende fik svar på det ene af spørgsmålene.

Men jeg vil gerne sige, at når vi har gennemført indeksering over for landbrug, skovbrug og gartneri, hænger det sammen med, at der rent faktisk gør sig nogle særlige forhold gældende for disse erhverv. Dertil kommer, at regeringen indgik en aftale med de pågældende erhverv for få måneder siden, hvori der også indgår en ikke uvæsentlig del om indeksfinansiering, og det er under hensyntagen til disse særlige forhold og den aftale, som landbrugsministeren indgik med erhvervet, at der er lavet en særlig regel for landbruget. Derudover kunne man jo tilføje til det, hr. Svend Erik Hovmand sagde, at ud over disse formål og disse hensigter er det også et yderligere bidrag til udviklingen i landområderne.

Til det andet spørgsmål, hr. Flemming Hansen stillede, vil jeg sige, at de tre indfaldsvinkler i sig selv dokumenterer, at hr. Flemming Hansen har uret i, at loven om ejendomsavancebeskatning har nogen form for tilbagevir-

kende kraft. Man kan nemlig vælge mellem handelsprisen, købsprisen med tillæg af forbedringsudgift m.v. eller vurderingen pr. 1. januar 1993 med et tillæg på 10 pct.; eller man kan anmode om en særlig vurdering pr. 19. maj 1993.

Hr. Flemming Hansens spørgsmål gik på, hvordan det forholder sig med valgfriheden, hvis nu man vælger at anmode om en vurdering pr. 19. maj inden udgangen af 1993. Dertil er svaret, at hvis man vælger at få foretaget en vurdering, der fastsætter den helt konkrete pris pr. 19. maj, har man samtidig fravalgt vurderingen pr. 1. januar med tillæg af 10 pct., som er forbundet med en vis usikkerhed. Men man kan altid vende tilbage og anvende den rent faktiske købspris med tillæg for forbedringer m.v.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er korrekt, at jeg var henne og spørge skatteministeren, men den oplysning, skatteministeren nu kom med, er måske den vigtigste i hele skattedebatten.

At tænke sig, at regeringen har den opfattelse, at man kan sige, at der er tre muligheder i et lovforslag, når der kun er to; for hvis man går hen og spørger, frafalder man den ene mulighed, og så er der altså kun to. Det vil sige, at man i et frit land som Danmark ikke kan henvende sig til en offentlig myndighed og få at vide, hvad der er vurderingen af ens ejendom, for hvis man gør det, fraskriver man sig retten til at bruge et af de alternativer, der står i et lovforslag.

Så lever vi altså ikke længere i et frit land, hr. Stavad, det vil jeg gerne sige. Det er en urimelighed . . .

Formanden:

Skatteministeren!

Flemming Hansen (KF):

Undskyld, det var en fejtagelse. Så lever vi ikke længere i et frit land, hr. skatteminister. Jeg troede simpelt hen, det var en skrivefejl, at man ikke kan henvende sig til en offentlig myndighed. Det er i orden at tage 1.000 kr. for det, eller hvad ministeren nu ønsker, at man skal tage for det, men man må da kunne hen-